

Oponentský posudek disertační práce

Mgr. Veronika Jůvová

na téma: **Ochrana investora na kapitálovém trhu,**

předkládané k obhajobě na Právnické fakultě Univerzity Karlovy

Autorka si za téma své disertační práce vybrala problematiku z práva kapitálového trhu, které je podoblastí práva finančního systému, konkrétně pak téma ochrany investora při investování na kapitálovém trhu.

Téma jako takové je zaměřeno na velmi aktuální otázky, které jsou předmětem mnoha odborných disputací a které stojí i v zájmu legislativců, jak unijních, tak českých. Z pohledu vědeckého je téma této disertační práce také velmi zajímavé, neboť umožňuje autorce pojednat jak o zcela obecných a teoretických právních otázkách, tak o problémech aktuálního unijního i českého pozitivního práva. Z těchto důvodů považuji téma za vhodné pro zpracování do podoby disertační práce a poskytující autorce dostatečný prostor pro její autentickou realizaci.

Autorka vytvořila práci, která má celkem 189 stran vlastního textu a (dle prohlášení autorky) 336.509 znaků včetně mezer (minimum je 324.000 znaků). Systematika práce je následující, mimo úvodu a závěru, které autorka nečísluje: 1) Hypotézy a metodika disertační práci; 2) Způsoby investování na kapitálovém trhu; 3) Ochrana investora v oblasti investičních fondů; 4) Ochrana investora v oblasti investičních služeb; 5) Kompenzační (garanční) schémata; 6) Orgány dohledu na kapitálovém trhu. Hlavní kapitoly se pak dále vnitřně člení. Práce je doplněna o prohlášení, poděkování, seznam zkratk, seznam použité literatury a dalších pramenů, anotaci a klíčová slova v českém a anglickém jazyce. Vnitřní systematiku práce považuji za ještě odpovídající obsahu práce, který však hodnotím negativně (viz níže).

Z hlediska obsahu předkládané disertační práce musím uvést, že považuji systematiku a postup zpracování práce za zcela neodpovídající tématu práce a zejména vědeckému stupni práce. Disertační práce má být převážně teoretickou prací s vyšším vědeckým přínosem a autentickými závěry vycházejícími ze zkoumání zachyceného v práci samotné.

V předkládané práci nenacházím žádnou teoretickou část. V práci není zachyceno žádné zkoumání, žádná analýza a syntéza. Práce je veskrze deskriptivní. Navíc je deskripce velmi povrchní a nesystematická. Autorka přeskakuje bez hlubšího vzájemného vztahu mezi tématy.

Například jen na pár stránkách se věnuje samotnému investování na kapitálovém trhu, velmi lehce se dotýká tématu, když rozlišuje jen základní investování jako individuální, kolektivní a crowdfunding (přitom investiční crowdfunding je jen jedním z druhů crowdfundingu).

Nesystematičnost v přístupu autorky je evidentní v každé kapitole práce. Proč v kapitole pojednávající o investičních fondech jsou rozebrány (a nadto jen povrchně) jen podílové fondy a fondy ve formě akciové společnosti? Co ostatní formy investičních fondů???

Dále například jen sousloví obsažené v nadpise kapitoly 3.4 „odpovědné za peněžní prostředky v investičním fondu“ – ve fondech se nacházejí jen peněžní prostředky? Nebo se pojednání netýká investičních nástrojů v majetku investičních fondů? A peněžní prostředky v investičním fondu jsou skutečně ve vlastnictví investora? A pokud se jedná o osoby takto podle autorky odpovědné – je nutné, aby každý fond měl svého obhospodařovatele? Kdo je pak takto „odpovědný“ u fondů, které obhospodařovatele nemají?

Další zcela nesystematickou záležitostí je včlenění finančního arbitra mezi orgány dohledu nad kapitálovým trhem do podkapitoly 6.2.1. Stejně tak lze vcelku úspěšně pochybovat, že „orgánem dohledu“ bude dobrovolná profesní organizace.

Pokud odhlédnu od koncepčních a systematických problémů práce, mohu konstatovat, že i ve vlastním textu jsou dosti problematické a diskutabilní pasáže. Nemohu například souhlasit, že je typické pro kapitálový trh, že riziko spojené s investicí je individualizované (co pak třeba investiční fondy?), a naopak že na bankovním trhu dochází ke „kolektivizaci rizika“ mezi banku a vkladatele. Dále není například správné tvrzení, že „obchodník s cennými papíry a investiční zprostředkovatel jsou oprávněni nabízet podílové listy na základě povolení k poskytování hlavní investiční služby přijímání a předávání pokynů“, neboť se jedná o hlavní investiční službu „investiční poradenství týkající se investičních nástrojů“ dle § 4 odst. písm. e) ZPKT. V těchto konkrétních výtkách by bylo možno dlouze pokračovat.

Také formální zpracování práce není příliš dobré, na mnoha stránkách není ani 20 řádků textu, řádky jsou proloženy velkými mezerami. V práci jsou i četné překlepy a špatné skloňování (např. „prostřednictvím kapitálový trh“ na str. 21). Drobným pozitivem jsou barevné grafické prvky.

Co se týká použitých zdrojů informací, nenalezl jsem v seznamu použitých vědeckých monografií a článků jediný zahraniční zdroj!!! Dohromady se pak jedná jen o 25 zdrojů, v kvalitních disertačních pracích čítá výčet knih a článků dvě tři stovky děl, a to zejména

zahraničních. Navíc k tomuto tématu je zahraniční literatura velmi bohatá. Práce se zdroji informací tak zcela neodpovídá požadavkům kladeným na disertační práce.

Celkově pak mohu uzavřít, že předkládanou disertační **práci nedoporučuji k obhajobě před příslušnou komisí pro obhajobu disertační práce**. Práci je nutno zásadně přepracovat. Z tohoto důvodu považuji za zbytečné pokládat jakékoliv otázky pro obhajobu práce.

V Praze dne 3. září 2018

doc. JUDr. Michael Kohajda, Ph.D.
Právnická fakulta Univerzity Karlovy